

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 27. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710193360/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Ja, Livets store Hjul, du altformaaende!
 Modtag i denne Sang og min Tribut:
 Du Intet givende men Alting faaende,
 Hvis Scepter tidt er vexlet, aldrig brudt.
 Var du forbt, var denne Jord caput,
 Men evig faldende, du dog er staaende;
 Det er min Trøst, og som din Lønes Tjener
 Jeg atter til Dionen her mig vender.

Dionen kom i Mode, og naturlig
 Blev hun nu Dagens Dronning; Alles Smag,
 Var den end ellers nok saa skarp og saurlig,
 Fandt i den søde Skabning dog Behag.
 Hun Solen blev — Sol tages her figurlig —
 For Herrerens Blik, og Maal for Damers Nag,
 Og Hjerterens Drøm; for Hjerter, som ei drømme,
 Blev hun en Næste meer til at bedømme.

Hvergang hun viste sig paa Scenens Bræt
 — Saavidt jeg veed, det engang var om Ugen —
 Var Publicum paa Dansen reent forslugen
 Og brød sig Halsen fast for en Billet.
 Man glemte Pigt, Kone, Børn og Bugen;
 Man aanded kun i hende, som saa let,
 Saa himmelsk yndig Fod til Jorden sætter
 I Solo, Pas de deux og i Balletter.

Saasart hun træder ind, Alverden klapper,
 Og tusinddobbel Brava brøler man;
 Saasart hun tager Afsked, man sig rapper
 Til enthusiastisk Brug af Mund og Labber,
 Og taber, hvad man ei har, sin Forstand.
 Ja Rygtet siger, hvis man stole kan
 Paa Rygtet, som et Factum tidt forvansker:
 Hver Aften sprang af Klap et hundred Handsker.

Var det det dunkle Haar, det klare Blik,
 Var det den fine Skabnings Ungdomsynde,
 Var det den lille Fod, der neppe gik,
 Før svævende den Flugten sees begynde;
 Var det det høie Bryst, den smalle, tynde,
 Moderne Taille, som den Evne fik,
 At fængsle Alles Hjerter, Alles Blikke? —
 Jeg troer det vel, men vist jeg veed det ikke.